Lieta Nr.6-80054515

SKA-1368/2015

L Ē M U M S

Rīgā 2015.gada 5.novembrī

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese V.Krūmiņa

tiesnese V.Kakste

tiesnese R.Vīduša

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2015.gada 26.augusta lēmumu, ar kuru atteikts pieņemt /pers. A/ pieteikumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par aģentūras „/Nosaukums A/" faktiskās rīcības, īstenojot pret pieteicēju mobingu un bosingu, atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma 70 000 *euro* atlīdzinājumu.

[2] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2015.gada 26.augusta lēmumu atteikts pieņemt pieteicēja pieteikumu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Lietā nav strīda par to, ka starp pieteicēju un aģentūru ir noslēgts darba līgums. Šajā gadījumā nav konstatējams, ka atbilstoši normatīvajiem aktiem ar pieteicēju būtu dibināmas civildienesta, nevis darba attiecības.

[2.2] Iestādes lēmumi attiecībā uz personālsastāvu (amata sarakstiem) ir iestādes iekšēji lēmumi, turklāt iestādei (iestādes vadītājam) ir plaša rīcības brīvība izlemt, ar kāda veida personālresursiem iestādes darbību ir lietderīgāk nodrošināt.

Valsts civildienesta likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka ierēdņu amatus iestādē atbilstoši amatā veicamajiem pienākumiem, saskaņojot ar Valsts kanceleju, nosaka iestādes vadītājs. No iepriekš minētā izriet iestādes vadītāja autonoma kompetence izlemt, kā attiecīgajā iestādē organizējami personālresursi, tostarp, vai konkrētās amata vietas nosakāmas kā darbinieku vai ierēdņu. Kā izriet no Satiksmes ministrijas sniegtās informācijas, aģentūras noteiktie amati ir saskaņoti ar Valsts kanceleju.

[2.3] Tas vien, ka kāds no darbinieka pienākumiem ir tāda veida pienākums, kas varētu ietilpt arī ierēdņa pienākumu klāstā, pats par sevi nav pietiekami, lai tā iemesla dēļ uzskatītu, ka attiecīgais amats ir ierēdņa amats. Pretējā gadījumā tiesa pārlieku iejauktos iestādes iekšējā kompetencē – iestādes darba organizēšanā.

[2.4] Ņemot vērā minēto, nav pamata secināt, ka pieteicēja un aģentūras attiecības būtu vērtējamas kā civildienesta, nevis darba tiesiskās

attiecības. Tas savukārt nozīmē, ka aģentūras rīcība, pieteicēja ieskatā, pret viņu vēršot psiholoģisku vardarbību un diskriminējošu attieksmi, nav uzskatāma par faktisko rīcību Administratīvā procesa likuma izpratnē, jo aģentūra darbojusies privāto tiesību jomā kā darba devējs. Strīdi, kas ir radušies starp iestādi un tajā nodarbinātu personu, ar kuru ir nodibinātas darba tiesiskās attiecības, nav pakļauti izskatīšanai administratīvā procesa kārtībā.

[2.5] Ņemot vērā, ka pieteikumā ietvertais pamatprasījums konkrētajā gadījumā nav pakļauts izskatīšanai administratīvā procesa kārtībā, tad tiesā atsevišķi nav izskatāms arī tam pakārtotais prasījums par atlīdzinājumu par pieteicējam nodarīto morālo kaitējumu.

[3] Pieteicējs par minēto rajona tiesas tiesneša lēmumu iesniedza blakus sūdzību. Blakus sūdzībā norādīts, ka aģentūras direktors nepamatoti nav noteicis darbiniekiem ierēdņa statusu, kā tas noteikts Valsts civildienesta likuma pārejas noteikumu 2.[1]punktā.

Motīvu daļa

[4] Augstākā tiesa atzīst Administratīvās rajona tiesas tiesneša lēmumā ietverto pamatojumu par pareizu, tāpēc saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 286.panta trešo daļu pievienojas šā lēmuma motivācijai un to neatkārto.

[5] No blakus sūdzības izriet, ka, pieteicēja ieskatā, aģentūras direktoram saskaņā ar Valsts civildienesta likuma pārejas noteikumu 2.[1]punktu bija pienākums visiem aģentūras darbiniekiem noteikt ierēdņu statusu. Minētajā pārejas noteikumu punktā noteikts, ka līdz 2007.gada 1.janvārim valsts aģentūras direktors likumā noteiktajā kārtībā nosaka ierēdņu amatus valsts aģentūrā. Valsts aģentūras direktors ne vēlāk kā līdz 2007.gada 1.janvārim darbiniekam, kurš valsts aģentūrā ieņem amatu, kas ir noteikts kā ierēdņa amats, rakstveidā paziņo par amata statusa maiņu un brīdina viņu par darba tiesisko attiecību izbeigšanu un valsts civildienesta attiecību uzsākšanu.

Pretēji blakus sūdzībā norādītajam, no minētā pārejas noteikumu punkta neizriet aģentūras direktora pienākums visiem aģentūras darbiniekiem noteikt ierēdņa statusu. Tas paredz aģentūras direktora tiesības, saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 6.panta pirmo daļu, atbilstoši amatā veicamajiem pienākumiem, un saskaņojot ar Valsts kanceleju, noteikt ierēdņu amatus iestādē.

Kā tas pareizi atzīts rajona tiesas tiesneša lēmumā, personālresursu organizēšana iestādē, tostarp konkrētas amata vietas noteikšana kā darbinieka vai ierēdņa, ir aģentūras vadītāja autonoma kompetence.

[6] No minētā izriet, ka tiesneša lēmumā ir pamatoti atzīts, ka pieteicēja un aģentūras attiecības ir vērtējamas kā darba tiesiskās attiecības. Tādējādi pieteicēja pieteikums par aģentūras faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā. Tomēr tas neierobežo pieteicēja tiesības minētā jautājuma risināšanai izmantot citus normatīvajos aktos paredzētos mehānismus, proti, vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā.

Nolēmuma daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta ceturto daļu, 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o l ē m a

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2015.gada 26.augusta lēmumu, bet /pers. A/ blakus sūdzību noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese *(paraksts)* V.Krūmiņa

Tiesnese	*(paraksts)*	V.Kakste
Tiesnese	*(paraksts)*	R.Vīduša